

New York Timesi bestsellerite autor

SHARON SALA

Romaan

KADUNUD TÜTAR

Originaali tiitel:
Sharon Sala
Second Sight
2020

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

Kaane kujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Anne Kull
Toimetanud Ilona Raidmaa
Korrektuuri lugenud Inna Viires

Copyright © 2020 by Sharon Sala
All rights reserved.

© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2020.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

B11388320
ISBN 978-9949-82-683-4

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest **www.ersen.ee**

Usalduse kaotamist kellegi vastu, keda armastad, on ränk kogeda, eriti kui see seab su ohtu.

Lapsed selles loos usaldasid inimesi, keda nad tundsid, inimesi, kes ütlesid, et armastavad neid, ja nad kadusid.

Seda juhtub iga päev lastega kogu maailmas ja see murrab mu südame.

Kuigi ma ei saa päästa neid lapsi, suutsin päästa lapsed selles loos ja väheselgi määral tuua sümboolselt kohtu ette lastega kaubitsemise kohutav kuritegu.

Halastust kadunud lastele.

Ma palvetan, et nad leiaksid tee koju.

Üks

KAHE lühikese aastaga tegid kaks naist Charliega seda, mida ei suutnud teha eriuksuslase karjäär sõjaväes, kolm sõjaväelist lähetust Afganistani ja sujuv üleminek eradetektiiviks. Nad ajasid ta tumedad juuksed halliks.

Tema armastatud Annie hääbumine varase algusega Alzheimerisse ja pöörane geenius Wyrick, kes juhtis Charlie bürood, ajasid ta hulluks.

Alates sellest, kui Dodge'i turva- ja uurimisbüroo lendas õhku koos hoonega, milles see asus, olid Charlie ja Wyrick töötanud Charlie korteris.

Heal päeval oli nende vastastikune mõistmine ebakindel ja nad hakkasid teineteisele närvidele käima. Wyrick solvus pagana kergesti ja kippus Charliel närvi mustaks ajama, ja kuigi ta oli tänulik, et Wyrick tema elus oli, vajas ta tagasi oma isiklikku ruumi.

Nii et kui nende viimane juhtum leidis lahenduse, hakkasid nad otsima uut asupaika ja pärast otsingupäevi seadsid nad oma kontori sisse büroohoones Fort Worthi ja Dallase kesklinna vahel.

Aga see toimus kuu aega tagasi. Nii kaua oli läinud aega soovitud ümberkujunduste tegemiseks ja tellitud mööbli saabumiseks, ning viimaks hakkas kõik klappima. Täna oli Dodge'i turva- ja uurimisbüroo sissekolimispäev.

Charlie teadis, et Wyrick on juba kohal, aga tema oli pidanud ootama, kuni kolijad tulid järele arvutitele ja kaustadele tema korteris, enne kui ta sai lahkuda, ning kui nad olid läinud, läks Charliel peaaegu pool tundi, et jõuda oma uude büroosse.

Aga tal oli hea tunne, sõites parkimismaja kuuendale korrusele. Ta leidis oma isikliku parkimiskoha ja parkis maasturi Wyricki Mercedese kõrvale, seejärel suundus külgnevasse hoonesse.

Lugupidamisest kolimispäeva vastu oli Wyrick oma rõivavalikus värve pehmandanud ja riietunud mustadesse stretšpükstesse ja tinahalli hõbedasse toppi ning kasutanud punast ja hõbedast lauvärvi ning tõmmanud huultele hooletu punase kriipsu.

Wyricki kaitsemeede Charlie vastu oli kasutada ükskõik mida, et too oleks kergelt vihane. Viimane, mida Wyrick soovis, oli Charliele teada anda, et ta meeldib talle. Wyrick oli pelgalt juba oma välimusega pelutanud kolijaid ja siis oli välimusega kaasnev suhtumine hoidnud mehi ärevil, et nad ei teeks midagi valesti.

Wyrick oli büroo ees ja juhatas liiklust, osutades, kuhu iga mööbli-tükk pidi minema, ning Charlie kabineti tumedal lehtpuupõrandal oli juba punane idamaine vaip. Toekas kirjutuslaud ja must nahktool, mille Wyrick oli sellele paigutanud, sobisid suurepäraselt Charlie kasvuga. Ning sisse ehitatud seinakapid ja raamaturiulid mõlemas kabinetis võimaldasid kaks korda nii palju ruumi, kui neil varem oli olnud. See oli, nagu oleks grilljuustudieedilt üle mindud kuumale singi ja juustuga võileivale.

Charlie oli andnud Wyrickile eelarvelise summa ja naine oli teinud ülejäänu, kuni renoveerimiskava koostamise ja sisekujunduseni. Ta teadis, et see nägi hea välja, isegi muljet avaldav. Aga kõige enam meeldis Wyrickile Charlie kabineti akendest sein, kust avanes vaade Dallasele.

Ta käis mõttes läbi kõik, mis oli veel tegemata, kui tajus, et teda jälgitakse, ning keeras ringi.

Charlie seisis ukseävel, pikk ja seksikas Levi'se teksastes ja saabastes ning valges polosärgis, mis tõstis esile tema loomupäraselt tõmmu naha. Lõpuks oli ta siin ja Wyrickil oli vihastav tunnistada, kui väga oli tal tarvis, et Charlie kõik selle heaks kiidaks.

Kui Charlie oli nüüd vahtimiselt tabatud, vahetas ta otsemaid objekti, osutades nende büroo välisuksele, täpsemalt musta ja kuldsega kirjale klaasil, kust võis lugeda: Dodge'i turva- ja uurimisbüroo.

„Kena,“ sõnas ta klaasile koputades, pidas vahet ja koputas uuesti, sest klaas tundus eriline. „Mis tüüpi klaas see on?“

„Kuulikindel,“ lausus Wyrick ja näitas käega üles. „Mis sa arvad laekarniisist?“

Charlie hääles oli ilmselge jahmatus. „Kuulikindel? Kas meie arvates on see vajalik?“

Wyrick kehitas õlgu. „Hetkel olen see mina, keda jahitakse, aga pikapeale võid sinagi sellest kasu lõigata.“

Charlie pilgutas silmi. „Vabandust. Ma ei mõelnud.“

Wyrick osutas jälle lakke.

Charlie kuuletus, seejärel noogutas heakskiitvalt. „Laekarniis annab sellele paigale stiilsust. Kui kõrged laed on?“

„Mõlemas ruumis viis ja pool meetrit. Tule heida pilk oma kabinetile.“

Charlie järgnes Wyrickile seesmisse kabinetti ja kujutles end otsekohe sinna. *Kuidas Wyrick seda teeb? Me ei suuda korraga enam kui kümme minutit hästi läbi saada ja ometi loeb ta mu olemust, justkui oleks see mulle otsaette kirjutatud.*

Charlie naeratas ja mõtles oma sõnu tõsiselt. „Mulle meeldib see väga ja need aknad on mu päästev õnnistus, kui tunnen end siin üleva nagu puuris.“

Wyrick vabanes pingest. Charlie oli rahul. „Kummagi kabineti juurde kuulub ka isiklik vannituba. Sinu oma on tollest uksest minnes kohe baarikapi taga.“

„Mul on baarikapp?“

„Nüüd on... su uhketele klientidele,“ lisas Wyrick.

Charlie silmitses paigaldatud mööblit rahulolevalt, seejärel avas ukse, et uurida vannituba, ja peatus.

„Siin on voodi,“ lausus ta.

„Ja riidekapp ning vannituppa saab sellest uksest, mis on teisel pool voodit,“ sõnas Wyrick. „Nendeks puhkudeks, kui sa ehk töötad hilise tunnini või sul on vaja enne kohtumist ümber riietuda.“

Charlie astus ruumi, uskumata oma silmi, uuris väikest maast laeni riidekappi ja seejärel vannituba, milles oli dušikabiin, mis oli tõesti piisavalt suur, et sobida tema kasvuga.

Charlie mõtles kõigile neile detailidele, mille eest Wyrick oli hoolitsenud just tema mugavuse pärast, ja keeras ringi, et naist tänada, kuid too oli läinud ja Charlie kuulis rääkimist. Kolijad oli saabunud büroo toimikute ja arvutitega ning Wyricki terava hääletooni järgi mõistis Charlie, et keegi oli teda juba pahandanud.

Charlie läks tagasi väliskabinetti, lootes kolijate mässu kõrvale juhtida. Aga kui ta ruumi sisenes, taipas ta, et seal oli kaks kolijate seltskonda: ühed Charlie korterist toodud kraamiga ja teised uue mööbliga. Ja Wyrickit oli ärritanud üks meestest, kes polnud piisavalt hoolikas nahkdiivaniga, mille nad olid sisse toonud.

„See läheb vastu seina teie taga,“ lausus Wyrick ja osutas.

Veel kolm meest tulid ruumi, kandes tugitoole, mille polster oli kaetud punase ja kuldse brokaadiga. „Need lähevad suurde kabinetti.“ Wyrick näitas teed, suunates mehi panema kaht tooli Charlie kirjutuslaua vastaspoolele, klientidele istumiseks. Kaks tugitooli pandi lisaks seina äärde ja üks läks kabineti nurka, riulite kõrvale.

Wyrick heitis pilgu Charliele, lootes, et kujundus on tolele meeltmööda, ja oli rõõmus, nähes naeratust mehe näol.

„See on tõesti kena,“ märkis Charlie.

Wyrick noogutas ja vaatas kirjutuslauda.

„Lamp... Kus lamp on?“ pomises ta ja tormas tagasi väliskabinetti ning naasis väikese kuldse laualambiga ja pani selle juhtme laua küljel asuvasse pistikupessa.

„Kena valik,“ ütles Charlie ja siis hakkas tema mobiiltelefon helisema.

Äkitselt tundis Wyrick, et ruum läks fookusest välja ja ta nägi Charlie naist põrandal maas, nagu verine. Siis see pilt hajus. Wyricki süda tagus ja ta jälgis Charlie nägu. Tulekul polnud hea uudis.

Sel hetkel, kui Charlie silmas helistaja nime, jättis ta süda löögi vahele. Morning Lighti hooldushaigla.

„Halloo, Charlie kuuleb.“

„Charlie, doktor Dunleavy siinpool. Annie kukkus. Ta vigastas pead ja põlvi ning ka ühest küünarnukist jookseb verd. Me saatsime ta peatrauma pärast EMOSse. Nad hindavad teda, tohterdavad vigastusi ja annavad mulle teada, kas ta vajab haiglasse saatmist.“

Charlie oigas. „Pagan võtaks! Kas verd tuleb palju? Kas tegemist on ulatusliku haavaga?“

„Haav ei ole eriti sügav, aga kõik peavigastused vajavad röntgenit ja Anniet tuleb jälgida, ega ei avaldu märke peapõrutusest.“

„Millises haiglas?“ küsis Charlie.

„Baylori ülikooli ravikeskuses. Me saatsime ühe oma töötaja temaga kaasa kogu teda puudutava teabega,“ lausus Ted.

„Asun teele,“ sõnas Charlie ja pani telefoni taskusse tagasi. „Annie kukkus. Lisaks teistele vigastustele on tal peas haav ja tal on verejooks.“

Wyrick oli rabatud. Tal polnud kunagi varem olnud sellist hoiatavat eelaimust ning ta ei teadnud, mida see tähendab.

„Mine hoolitse Annie eest. Ma tegelen siin sellega,“ sõnas Wyrick ja siis oli Charlie läinud.

Wyrick oli äsja toimunu tõttu segaduses ja Charlie pärast kurb, ent mees ei puutunud temasse väljaspool seda bürood. Ja nii jätkas ta kolijate ja mööbli kohaletoiimetajate juhendamist, kuni needki lõpuks lahkusid.

Sel hetkel lukustas Wyrick end bürosse ja hakkas hindava pilguga ringi vaatama. Kui nüüd kogu mööbel ja sisekujundus oli paigas, oli aeg korda seada tehnika ja see tööle panna. Wyrick seadistas Wi-Fi-signaali nende uude asupaika, seejärel pani mõlemas kabinetis töökorda